

การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะ
และการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่
Entrepreneur Cooperation Network Development to Provide
Coaching and Mentoring for New Generation Entrepreneurs

ธนวัฒน์ วรณประภา¹, นคร ละลอกนี้¹

Thanawat Wannaprapha¹, Nakhon Lalognum¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบ และขั้นตอนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ 2) พัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ และ 3) ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) แนวคำถามการสัมภาษณ์ และ 3) แบบประเมินคุณภาพรูปแบบ ผู้เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบประกอบด้วย 1) อาสาสมัครที่เป็นนิสิตจำนวน 50 คนแบ่งเป็น 12 กลุ่ม จำนวน 6 เครือข่าย 2) สถานประกอบการที่เป็นพี่เลี้ยงจำนวน 6 แห่ง และ 3) อาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม จำนวน 6 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการพัฒนาเครือข่าย มีดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 1) ผู้ประกอบการ 2) แหล่งการเรียนรู้ 3) ที่ปรึกษา/ พี่เลี้ยง 4) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และ 5) การบริหารจัดการเครือข่าย องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการขับเคลื่อนเครือข่าย ประกอบด้วย 1) การรวมกลุ่มเครือข่าย 2) กิจกรรมภายในเครือข่าย 3) วางแผนและจัดทำแผนธุรกิจ 4) ดำเนินงานตามแผนธุรกิจ 5) ตรวจสอบการดำเนินงาน และ 6) ทบทวนแผนธุรกิจ และองค์ประกอบที่ 3 การกำกับ และติดตามเครือข่าย ประกอบด้วย 1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประจำเดือน และ 2) การรายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส ผลการประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.54, SD = 0.46)

คำสำคัญ: เครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ, การชี้แนะ, การเป็นพี่เลี้ยง

Abstracts

The objectives of this research were to 1) investigate the components and development process of an entrepreneurial collaboration network, 2) develop a model for the entrepreneurial collaboration network, and 3) implement and evaluate the developed

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร., คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา

¹ Assist. Prof., Ph.D, Faculty of Education, Burapha University

Corresponding Author E-mail: dr.thanawat.wannapraph@gmail.com

model. The research instruments included questionnaires, interview guidelines, and a model quality assessment form. The study participants consisted of 1) 50 student volunteers, organized into 12 groups across 6 networks, 2) 6 mentor enterprises, and 3) 6 faculty advisors. The findings identify three fundamental components in the development of the entrepreneurial collaboration network. Component 1: Input Factors, comprised of 1) entrepreneurs, 2) learning resources, 3) advisors/mentors, 4) entrepreneurial skills, and 5) network management. Component 2: Network Driving Processes, consisted of 1) network formation, 2) internal network activities, 3) business planning and development, 4) implementation of business plans, 5) performance monitoring, and 6) business plan review. Component 3: Network Governance and Monitoring included 1) monthly knowledge-sharing sessions and 2) quarterly performance reporting. The expert evaluation of the model indicates that its overall quality is at the highest level ($\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.46$).

Keywords: Entrepreneur Cooperation Network, Coaching, Mentoring

บทนำ

การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเป็นกระบวนการทางสังคม เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่ม องค์กร สถาบัน โดยมีกลไกของการสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างสมาชิก อาจจะมีผู้ประสานเป็นบุคคลหรือกลุ่มประสาน เครือข่ายมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติการกิจอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากการใช้ทรัพยากรและประสานพลังร่วมกัน (สุชีลา ศักดิ์เทวิน, 2563) เครือข่ายเป็นความร่วมมือขององค์กรต่างๆ ที่มีความสามารถและทรัพยากรที่แตกต่างกัน จนเกิดเป็นกลุ่มขององค์กรเพื่อดำเนินการพันธกิจที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กลุ่มองค์กรเหล่านี้มีการปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ทรัพยากร ความคิดเห็นต่าง ๆ และมีการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จในเป้าหมายเดียวกัน และเครือข่ายยังเป็นการทำงานร่วมกันเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566)

รูปแบบการเป็นพี่เลี้ยงและการสอนงานของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 พบว่ามี 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ขั้นตอนการเป็นพี่เลี้ยงและการสอนงานของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน (CPPE) ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ (Compliment) ระหว่าง Coach และ Coachee ขั้นที่ 2 การวางแผนการดำเนินงาน (Preparation) วางแผนและกำหนดเป้าหมายเรียนรู้ร่วมกัน ขั้นที่ 3 การลงมือปฏิบัติงาน (Practice) การลงมือปฏิบัติการชี้แนะอย่าง

สร้างสรรค์ และขั้นที่ 4 การติดตามและประเมินผล (Evaluation and Follow-up) การวิเคราะห์และสะท้อนผลการชี้แนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข และ 4) เงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ (เบญจมาศ ชาตศักดิ์ยุทธ, 2560) ผลการวิจัยการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ภาพลึกลับ พบว่า องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือ จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 2) ด้านการมีส่วนร่วม สมาชิกเครือข่ายมีส่วนร่วมในการคิดตัดสินใจ และการดำเนินงานของเครือข่าย การจัดประชุมสมาชิกร่วมกันวางแผน การดำเนินงานตามแผน จัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ รับฟังความคิดเห็น ร่วมกันนิเทศกำกับติดตาม และทบทวนแผนการดำเนินงาน 3) ด้านการปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน มีการช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนซึ่งกันและกัน การสร้างขวัญกำลังใจระหว่างสมาชิก พัฒนาความรู้ความสามารถสมาชิกเครือข่าย การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย 4) ด้านการบริหารจัดการเครือข่าย มีการจัดทำแผนการดำเนินงานของเครือข่ายตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จัดโครงสร้างการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ผู้นำเครือข่าย จัดให้มีการนำเสนอผลงานของเครือข่ายในรูปแบบนิทรรศการหรือการแข่งขันประกวด และมีระเบียบ หรือข้อบังคับในเครือข่าย (กรีซ อธิราช, 2563)

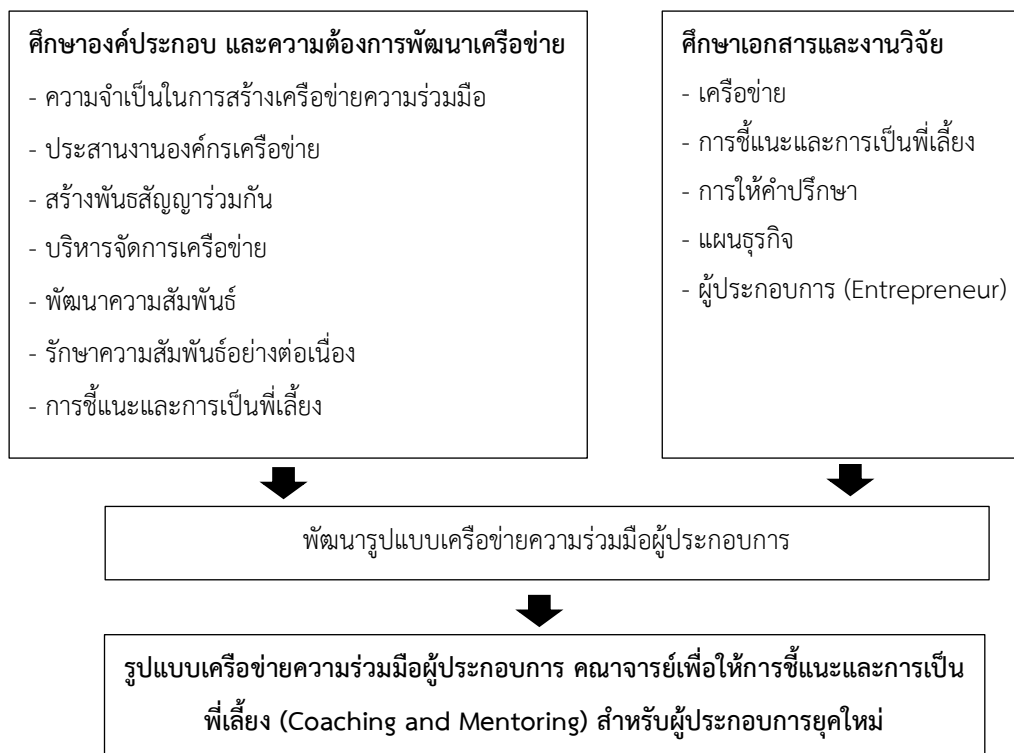
การดำเนินการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการมีลักษณะแตกต่างจากการพัฒนาเครือข่ายหรือการสอนงานในสถานศึกษา การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการทางธุรกิจ เพื่อความสำเร็จในระยะเวลาด่วนเร็วโดยไม่ต้องมีการลองผิดลองถูกในการทำธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการหน้าใหม่ การพัฒนาครั้งนี้จึงให้ความสำคัญเรื่องการชี้แนะ (Coaching) และการเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring) มุ่งสู่ความสำเร็จของเครือข่ายผู้ประกอบการ การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) มีบทบาทสำคัญในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ ดังนี้ 1) ช่วยให้ผู้ประกอบการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ นำไปสู่การพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจ 2) สร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายผ่านกระบวนการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง 3) สนับสนุนและให้คำปรึกษาผู้ประกอบการใหม่ช่วยลดความเสี่ยงและความผิดพลาดในการดำเนินธุรกิจ และ 4) เสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน (ศศิมา สุขสว่าง, 2567)

การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ มีความสำคัญเป็นอย่างมากในสังคมยุคพลิกผันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การพัฒนาผู้ประกอบการย่อมมีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากเดิม เปลี่ยนตามสถานการณ์ของสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การสร้างเครือข่ายความร่วมมือซึ่งกันและกันโดยใช้แนวคิด Coaching and Mentoring ย่อมทำให้การดำเนินการทางธุรกิจของผู้ประกอบการมีความมั่นใจมากขึ้นลดความเสี่ยงด้านต่าง ๆ และสามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ขั้นตอนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่
2. พัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่
3. ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ และระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

ระยะที่ 1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษา (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษาเอกสาร ผู้วิจัยค้นหาและศึกษาเอกสารเกี่ยวกับ 1) เครือข่าย 2) การจูงใจ 3) การชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษา (Coaching and Mentoring) 4) การให้คำปรึกษา 5) แผนธุรกิจ 6) ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) และ 7) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

1.2 วิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารดังกล่าวข้างต้น เพื่อได้องค์ความรู้สำหรับกำหนดองค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือ

2. ศึกษาองค์ประกอบสำหรับการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ จากการตอบแบบสอบถามของผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการด้านบริการและอาหาร จำนวน 32 คน จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านบริการ และอาหารในจังหวัดชลบุรี จำนวน 9 คน

ผลลัพธ์ที่ได้จากระยะที่ 1

ได้องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษา (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษา (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

ระยะนี้ใช้กระบวนการพัฒนาโดย ADDIE Model มี 5 ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องคือ 1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) 2) ขั้นตอนการออกแบบ (Design) 3) ขั้นตอนการพัฒนา (Development) 4) ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implement) และ 5) ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation)

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการวิพากษ์ร่างรูปแบบเครือข่ายฯ ในลักษณะของการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 9 คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นเจ้าของกิจการ จำนวน 3 คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญด้านการเงิน จำนวน 1 คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ จำนวน 3 คน และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตลาด จำนวน 2 คน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis)

นำผลลัพธ์ที่ได้จากระยะที่ 1 ที่มีองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษา (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ ไปดำเนินการออกแบบรูปแบบในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนการออกแบบ (Design)

1. ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ โดยใช้องค์ประกอบจากการวิเคราะห์ในระยะเวลาที่ 1

2. ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบ แบบประเมินคุณภาพรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ ผู้วิจัยกำหนดประเด็นสอบถามเพื่อพิจารณาคุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น แบบประเมินคุณภาพเป็นลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ขั้นตอนการพัฒนา (Development)

1. สร้างและพัฒนาารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ

ผู้วิจัยร่างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ และนำร่างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน เพื่อการวิพากษ์และรับรองรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการสำหรับการนำไปทดลองใช้จริงต่อไป

2. สร้างแบบประเมินคุณภาพรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการยกร่างและพัฒนาแบบประเมินคุณภาพรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือจากกรอบแนวคิดที่ได้สังเคราะห์เนื้อหาเอกสาร แบบสอบถามเป็นลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ประเมินประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่ง/ตำแหน่งวิชาการ วุฒิสถูสุดทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ตอนที่ 2 ระดับคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ และตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

2.2 การหาคุณภาพแบบประเมินคุณภาพรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยการวิเคราะห์ Item Objective Congruence Index (IOC) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ แล้วพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC มากกว่า 0.5 ทุกข้อ (ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 1.00)

ผลลัพธ์ที่ได้จากระยะที่ 2

1. ได้รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ
2. ได้แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการหลังการนำรูปแบบไปใช้งานจริง

ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินรูปแบบพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ เป็นนิสิตสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร (หลักสูตรต่อเนื่อง) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 50 คน แบ่งเป็น 12 กลุ่มที่กำลังจะเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

2. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการประเมินและรับรองรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือหลังการใช้จริง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน

ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implement)

1. ผู้วิจัยนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ ไปดำเนินการใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 12 กลุ่มผู้ประกอบการ แต่ละกลุ่มมีสมาชิกจำนวนไม่เกิน 6 คน จำนวน 6 เครือข่าย

2. ประชุมระดมความคิดเห็น แต่ละกลุ่มดำเนินการประชุมจัดทำข้อเสนอในลักษณะแผนธุรกิจ โดยกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของธุรกิจทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

3. อาจารย์ที่ปรึกษาและพี่เลี้ยงจากสถานประกอบการร่วมพิจารณาข้อเสนอที่จัดทำขึ้น หลังจากนั้นแต่ละกลุ่มปรับแก้ไขข้อเสนอแผนธุรกิจเป็นฉบับสมบูรณ์

4. กลุ่มผู้ประกอบการทั้ง 12 กลุ่มดำเนินการตามแผนธุรกิจที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและพี่เลี้ยงจากสถานประกอบการ แต่ละกลุ่มดำเนินการผลิตสื่อออนไลน์ และคลิปสั้นเพื่อประชาสัมพันธ์ธุรกิจ

5. กลุ่มผู้ประกอบการรายงานผลการดำเนินงานการประกอบธุรกิจ

ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation)

ภายหลังจากการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการกับกลุ่มตัวอย่างเป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ผู้วิจัยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน รับรองคุณภาพของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อพิจารณาระดับคุณภาพของรูปแบบ

ผลลัพธ์ที่ได้ในระยะที่ 3

1. กลุ่มตัวอย่างได้รับประสบการณ์ตรงจากการใช้รูปแบบการดำเนินงานเครือข่าย

2. รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ ได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยดังกล่าวได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามรหัสเอกสารรับรองที่ IRB2-044/2567 เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์การวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทราบ ประโยชน์ของการวิจัย การตอบแบบสอบถาม สิทธิที่จะตอบรับหรือปฏิเสธ ในการเข้าร่วมวิจัย ขณะทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างสามารถออกจากกรวิจัยในระหว่างการวิจัยได้ โดยไม่เกิดผลเสียหายต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและนำเสนอข้อมูลในภาพรวม

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบ ขั้นตอนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษา (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการ ยุคใหม่

ตารางที่ 1 องค์ประกอบ และขั้นตอนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

ลำดับที่	องค์ประกอบ	\bar{X}	SD	การแปลผล
1	ความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	4.34	0.72	มาก
2	ประสานงานองค์กรเครือข่าย	4.34	0.71	มาก
3	สร้างพันธสัญญาร่วมกัน	4.37	0.74	มาก
4	บริหารจัดการเครือข่าย	4.36	0.73	มาก
5	พัฒนาความสัมพันธ์	4.41	0.72	มาก
6	รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	4.40	0.70	มาก
7	การชี้แนะและการเป็นที่ปรึกษา (Coaching and Mentoring)	4.33	0.78	มาก
	รวม	4.36	0.73	มาก

จากตารางที่ 1 องค์ประกอบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36, SD = 0.73$) จำแนกเป็นรายข้อพบว่าลำดับที่หนึ่งเป็นขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ มีระดับความเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41, SD = 0.72$) รองลงมาเป็นขั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน มีระดับความเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37, SD = 0.74$) และลำดับที่สามเป็นขั้นบริหารจัดการเครือข่าย มีระดับความเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36, SD = 0.73$)

ผลการสนทนากลุ่มร่วมกับการวิเคราะห์เอกสารสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า

- ผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 1) ผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาหาร และ 2) ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการสร้างหลักสูตรออนไลน์
- แหล่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การอบรม Reskill และ Upskill ทั้ง On-line และ On-site 2) การศึกษาดูงาน และ 3) การศึกษาด้วยตนเองผ่านหลักสูตร On-line
- ที่ปรึกษา/ ที่ปรึกษา ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตสื่อ On-line 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการถ่ายภาพ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเสียง 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน และ 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด
- ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 1) ความสามารถด้านการเงิน 2) ความสามารถด้านการผลิต 3) ความสามารถด้านการสร้างแบรนด์ 4) ความสามารถด้านตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อนธุรกิจ 5) ความสามารถด้านการจ้างบุคคลที่ประสิทธิภาพ 6) ความสามารถด้านการขาย 7) ความสามารถด้านการตลาด 8) ความสามารถด้านการจัดการกับความล้มเหลว 9) ความปรารถนาในการพัฒนาตนเอง และ 10) ความสามารถด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

5. การบริหารจัดการเครือข่าย ประกอบด้วย 1) การกำหนดแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเป็นผู้ประกอบการ 2) การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ภายในเครือข่ายผู้ประกอบการ 3) การพัฒนาแผนธุรกิจที่เหมาะสมกับการเป็นผู้ประกอบการ 4) การพัฒนาสื่อ On-line ภายใต้การระดมความเห็นของเครือข่าย 5) การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) 6) การประเมินผลความร่วมมือของเครือข่ายผู้ประกอบการ และ 7) การปรับปรุงความร่วมมือของเครือข่ายผู้ประกอบการ

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการขับเคลื่อนเครือข่าย

ขั้นตอนที่ 1 การรวมกลุ่มเครือข่าย เป็นการจัดตั้งกลุ่มของผู้ประกอบการภายใต้ความร่วมมือในการพัฒนาและยกระดับการประกอบอาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการธุรกิจ มุ่งเกิดความสำเร็จร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 กิจกรรมภายในเครือข่าย เพื่อสนับสนุนการประกอบธุรกิจให้สำเร็จ มีกิจกรรมดังนี้ 1) อบรมการถ่ายภาพ 2) อบรมการสร้างสื่อออนไลน์ 3) อบรมการจัดการด้านเสียง และ 4) อบรมการวางแผนการตลาด

ขั้นตอนที่ 3 วางแผนและจัดทำแผนธุรกิจ เป็นการให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการทางธุรกิจของตนเองด้วยการเขียนแผนธุรกิจโดยมีผู้เชี่ยวชาญกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินงานตามแผนธุรกิจ สมาชิกในเครือข่ายดำเนินงานตามการเขียนแผนธุรกิจ

ขั้นตอนที่ 5 ตรวจสอบการดำเนินงาน อาจารย์ที่ปรึกษาและพี่เลี้ยงจากสถานประกอบการร่วมกันพิจารณาผลการดำเนินงานตามแผนธุรกิจ พร้อมทั้งให้คำชี้แนะที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับธุรกิจ

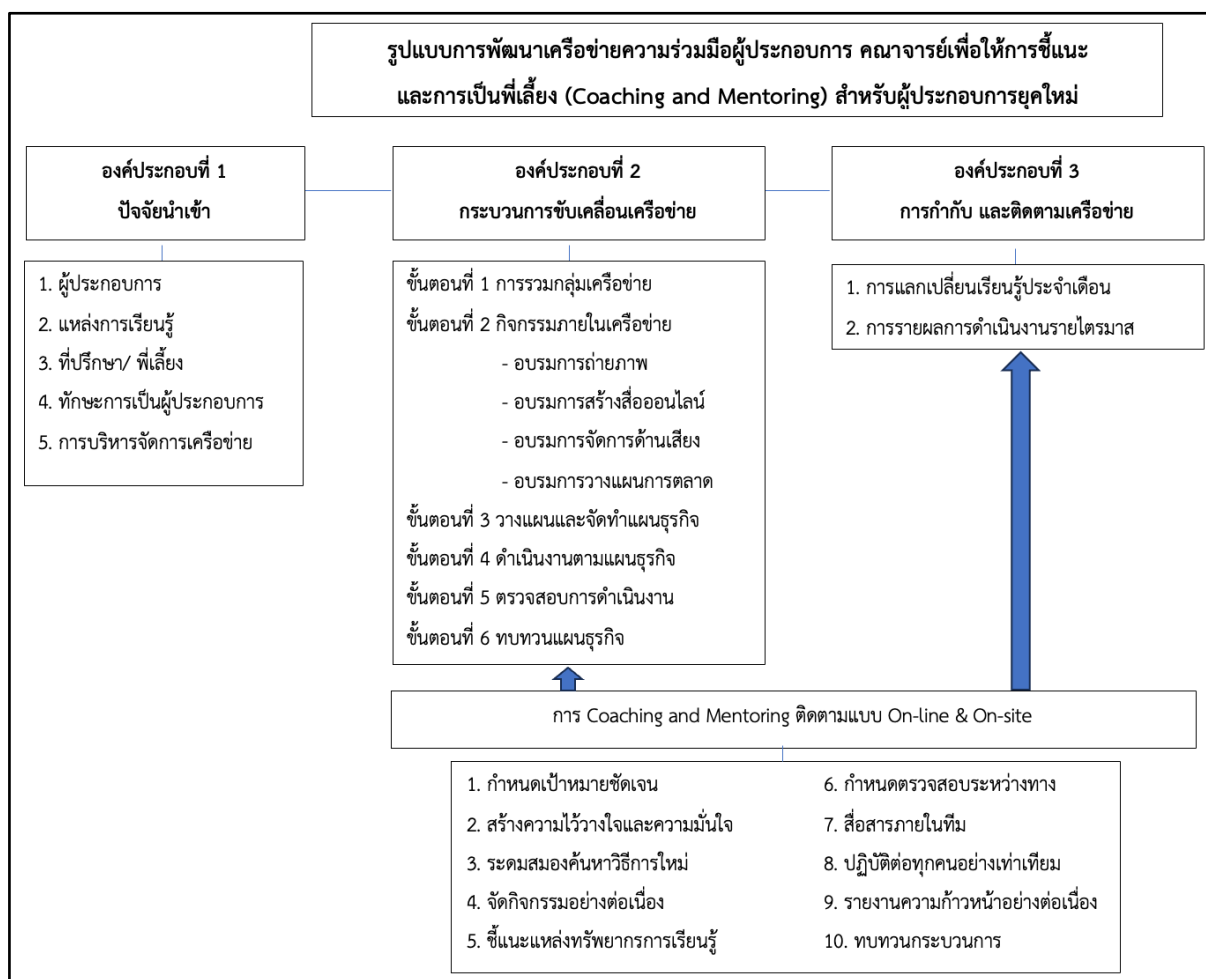
ขั้นตอนที่ 6 ทบทวนแผนธุรกิจ ผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงแผนธุรกิจภายหลังการได้รับคำชี้แนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและพี่เลี้ยงจากสถานประกอบการ

องค์ประกอบที่ 3 การกำกับ และติดตามเครือข่าย

1. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประจำเดือนของผู้ประกอบการและอาจารย์ที่ปรึกษา
2. การรายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้รับรองรูปแบบเครือข่ายผู้ประกอบการ ดังรูปที่ 2 ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้จริงภายใต้แนวคิด Coaching and Mentoring จากอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม จำนวน 6 คน และพี่เลี้ยงจากสถานประกอบการ จำนวน 6 คน

รูปที่ 2 รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการฯ

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ ณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่

ผู้วิจัยนำรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ ณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ ไปดำเนินการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 12 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มสายไหม 2) กลุ่ม PTFF 3) กลุ่มเทเลทาบี้ 4) กลุ่มพญาไทสะเกี๋ยงหมู 5) กลุ่ม AFK 6) กลุ่ม Enjoy 7) กลุ่ม Thunder 8) กลุ่ม Passion 9) กลุ่ม We Bare Bears (bear) 10) กลุ่ม NWBG 11) กลุ่มออนไลน์สร้างรายได้ และ 12) กลุ่ม Good knowledge แต่ละกลุ่มมีอาจารย์ที่ปรึกษาและพี่เลี้ยงจากสถานประกอบการดูแล และจัดตั้งเป็นเครือข่ายความร่วมมือจำนวน 6 เครือข่าย ดังนี้

1. เครือข่าย A ประกอบไปด้วยกลุ่มสายไหมและกลุ่ม PTFF โดยมีบริษัท A ตั้งกิจการอยู่หมู่ที่ 5 ถนนข้าวหลาม ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เป็นสถานประกอบการพี่เลี้ยง

2. เครือข่าย B ประกอบด้วยกลุ่มเทเลทอล์กและกลุ่มออนไลน์สร้างรายได้ โดยมีห้างหุ้นส่วนจำกัด B ตั้งกิจการอยู่ถนนบางแสนล่าง ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นสถานประกอบการที่เลี้ยง
3. เครือข่าย C ประกอบด้วยกลุ่มพญาไทสะเกี๋ย้เชียงใหม่และกลุ่ม Good knowledge โดยมีห้างหุ้นส่วนจำกัด C ตั้งกิจการอยู่หมู่ 4 ตำบลเหมือง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นสถานประกอบการที่เลี้ยง
4. เครือข่าย D ประกอบด้วยกลุ่ม AFK และกลุ่ม Enjoy โดยมีห้างหุ้นส่วนจำกัด D ตั้งกิจการอยู่ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นสถานประกอบการที่เลี้ยง
5. เครือข่าย E ประกอบด้วยกลุ่ม Thunder และกลุ่ม Passion โดยมีห้างหุ้นส่วนจำกัด E ตั้งกิจการอยู่ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นสถานประกอบการที่เลี้ยง
6. เครือข่าย F ประกอบด้วยกลุ่ม We Bare Bears (bear) และกลุ่ม NWBG โดยมีบริษัท F ตั้งกิจการอยู่ หมู่ 5 ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เป็นสถานประกอบการที่เลี้ยง

ตารางที่ 2 การรับรองคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. แนวคิดของรูปแบบฯ ที่กำหนดขึ้นมีความสมเหตุสมผล	4.30	0.76	มาก
2. องค์ประกอบของรูปแบบฯ ที่กำหนดขึ้นมีความเหมาะสม	4.56	0.54	มากที่สุด
3. การจัดลำดับขั้นตอน และความสัมพันธ์ของรูปแบบมีความเหมาะสม	4.66	0.49	มากที่สุด
4. การอธิบายขยายความรูปแบบฯ มีความเหมาะสม	4.33	0.65	มาก
5. การออกแบบกิจกรรมตามแนวคิดรูปแบบฯ มีความเหมาะสม	4.52	0.53	มากที่สุด
6. รูปแบบสามารถตอบสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมาย และสามารถเพิ่มโอกาสการเป็นผู้ประกอบการได้	4.71	0.45	มากที่สุด
7. กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่มีความเหมาะสม	4.68	0.47	มากที่สุด
8. รูปแบบจัดทำโครงการประกวดแผนธุรกิจเพื่อรับการสนับสนุนเงินทุนมีความเหมาะสม	4.53	0.55	มากที่สุด
รวม	4.54	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรับรองคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.46$) โดยที่ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ สามารถตอบสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมาย และสามารถเพิ่มโอกาสการเป็นผู้ประกอบการได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71, SD = 0.45$) รองลงมาเป็น กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับ

ผู้ประกอบการยุคใหม่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68, SD = 0.47$) และการจัดลำดับขั้นตอนและความสัมพันธ์ของรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66, SD = 0.49$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาองค์ประกอบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้เกิดการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ พบว่ามี 7 องค์ประกอบ 32 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ชั้นความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ มี 7 ตัวชี้วัด 2) ชั้นประสานงานองค์กรเครือข่าย มี 4 ตัวชี้วัด 3) ชั้นสร้างพันธมิตรสัญญาาร่วมกัน มี 6 ตัวชี้วัด 4) ชั้นบริหารจัดการเครือข่าย มี 7 ตัวชี้วัด 5) ชั้นพัฒนาความสัมพันธ์ มี 5 ตัวชี้วัด 6) ชั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง มี 3 ตัวชี้วัด และ 7) ชั้นการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง มี 2 ตัวชี้วัด ซึ่งทุกองค์ประกอบและตัวชี้วัดโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและตัวชี้วัดเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กริช ธีรางศู (2563) มีองค์ประกอบของเครือข่ายประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 2) ด้านการมีส่วนร่วม 3) ด้านการปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน 4) ด้านการบริหารจัดการเครือข่าย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ ชาตศักดิ์ยุทธ (2560) มีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ขั้นตอนการเป็นพี่เลี้ยงและการสอนงานของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน (CPPE) ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ (Compliment) ระหว่าง Coach และ Coachee ขั้นที่ 2 การวางแผนการดำเนินงาน (Preparation) วางแผนและกำหนดเป้าหมายเรียนรู้ร่วมกัน ขั้นที่ 3 การลงมือปฏิบัติงาน (Practice) การลงมือปฏิบัติการชี้แนะอย่างสร้างสรรค์ และขั้นที่ 4 การติดตามและประเมินผล (Evaluation and Follow-up) การวิเคราะห์และสะท้อนผลการชี้แนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข และ 4) เงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้

2. การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์เพื่อให้เกิดการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาขึ้น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการขับเคลื่อน และองค์ประกอบที่ 3 การกำกับ และติดตามเครือข่าย ซึ่งได้วิเคราะห์ปัจจัยด้านบริบททางสังคม พฤติกรรมการบริโภคอุปโภค และการประกอบธุรกิจหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเป็นลักษณะตลาดออนไลน์เพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการจะเป็นลักษณะของความผสมผสานระหว่าง On-site และ On line และมีกลไกการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอมมะ มาชาโตะ (2563) ที่เสนอเป็น GROW Model ดังนี้ 1) Goal: กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน การทำให้เป้าหมายชัดเจนจะช่วยรักษาความมุ่งมั่นในการทำบรรลุเป้าหมาย 2) Reality: ทำความเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน มีการแบ่งปันข้อมูลร่วมกันเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ 3) Resource: ค้นหาแหล่งทรัพยากรเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน 4) Options:

สร้างตัวเล็ก พยายามให้สมาชิกคิดนอกกรอบ หาวิธีการใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน และ 5) Will: ทัศนคติและกำลังใจในการทำเป้าหมายให้สำเร็จ เป็นการบริหารจัดการเวลาในการปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ซลิต นพรัตน์ (2560) กล่าวถึงความสำคัญของพี่เลี้ยงว่า เป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์หนึ่งของการพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงและลดความเสี่ยงจากการผิดพลาดของการปฏิบัติงาน เนื่องจากการลองผิดลองถูก

3. การทดลองใช้และประเมินรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ ผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการรับรองคุณภาพของรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ ว่าสามารถตอบสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมาย และสามารถเพิ่มโอกาสการเป็นผู้ประกอบการได้ รองลงมาเป็น กระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ คณาจารย์ เพื่อให้การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่มีความเหมาะสม และการจัดลำดับขั้นตอนความสัมพันธ์ของรูปแบบมีความเหมาะสมตามลำดับ เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและตอบสนองกับสมาชิกในเครือข่ายได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชนิกร อินทเชื้อ และวีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2564) เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายประกอบไปด้วยด้านภาวะผู้นำ ด้านกระบวนการจัดการ ด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะด้านกระบวนการจัดการเน้นการวางแผนมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย และการติดตามประเมินผลหรือควบคุมเป็นประเด็นรองถัดมา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาขององค์ประกอบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ ขั้นตอนที่มีบทบาทเป็นอย่างมาก คือ ขั้นตอนการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) เพื่อให้เครือข่ายความร่วมมือบรรลุความสำเร็จอาจจะต้องเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับเทคนิคการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง

2. ผลการใช้รูปแบบในส่วนของกิจกรรมภายในเครือข่าย นอกจากผ่านกิจกรรมอบรมการถ่ายภาพ การสร้างสื่อออนไลน์ การจัดการด้านเสียง และการวางแผนการตลาด เพื่อให้ธุรกิจของผู้ประกอบการอาจจะมีปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมหัวข้อที่สอดคล้องกับประเภทธุรกิจ เช่น การอบรมด้านข้อกฎหมาย ด้านความปลอดภัยและการสาธารณสุข เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการในลักษณะประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น กลุ่มผู้ประกอบการด้านร้านอาหาร หรือกลุ่มผู้ประกอบการด้านอาหาร หรือกลุ่มผู้ประกอบการด้านสื่อดิจิทัล เป็นต้น

2. ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สนับสนุนในการสร้างระบบการติดตาม การให้ความช่วยเหลือ และการเก็บรวบรวมสถิติเพื่อประกอบการตัดสินใจ

เอกสารอ้างอิง

- กริช ธีรางศุ. (2563). *ศึกษาแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 กาฬสินธุ์* [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
https://khon.msu.ac.th/_dir/fulltext/fulltextman/full4/kit13334/titlepage.pdf
- ชลิต นพรัตน์. (2560). *การสอนงานและระบบพี่เลี้ยง*. กรมพัฒนาชุมชน.
- เบตจมาศชาติศักดิ์ยุทธ. (2560). *รูปแบบการเป็นพี่เลี้ยงและการสอนงานของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39* [วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์]. ThaiLIS TDC.
https://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=501929
- รัชนิกร อินทเชื้อ และวีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายการจัดการศึกษาของโรงเรียนผู้สูงอายุ. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 10(1), 195-209.
- ศศิมา สุขสว่าง. (2567). *พี่เลี้ยงในองค์กร (Mentoring in organization)*.
<https://www.sasimasuk.com/16554894/พี่เลี้ยงในองค์กรmentoring-in-organization>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). *รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาทักษะความฉลาดทางดิจิทัลของผู้เรียนทุกช่วงวัย: กรณีศึกษาของต่างประเทศและประเทศไทย*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุชีลา ศักดิ์เทวิน. (2563). *รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการทำธุรกิจของผู้สูงอายุ ในจังหวัดสมุทรปราการ*. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ฮมมะ มาซาโตะ. (2563). *Zukai kettei ban coaching no "Kihon" ga minitsuku hon* [Coaching: เทคนิคกระตุ้นทีมจนสำเร็จ] (วิธารณี จงสถิตย์วัฒนา, ผู้แปล). อินสปายร์.

การอ้างอิงบทความ

ธนะวัฒน์ วรรณประภา และ นคร ละลอกน้ำ. (2568). การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการ

 คณาจารย์เพื่อให้เกิดการขึ้นทะเบียนและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) สำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 7(1), 58-71. Retrieved from <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/275745>